

Ἰδελφοί μου,

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

*Ἐχομεν μιλήσει ἐκτεταμένως πάνω στοῦ διπλοῦν αἰθερικό του παχυλοῦ ὕλικου σώματος. Τώρα εἶναι καιρός νά τό ξεχωρίσωμεν πλήρως ἀπό τό διπλοῦν αἰθερικό του ψυχικού σώματος, ὅπως καί ἀπό τό διπλοῦν αἰθερικό του Νοητικού σώματος, διότι αὐτά εἶναι μία ὀκτάβα ψηλότερα σέ κραδασμούς ἀπό τά προηγούμενα. Ὅσοῦσον ἐξ ὧων γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ἀπό τές ἔρευνές τους χωρίζουν τές ἰδιότητες αὐτοῦ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ εἰς Δημιουργικό αἰθέρα, Κινητικό αἰθέρα, Δι-σθησιακό αἰθέρα καί ἀποτυπωτικό αἰθέρα. Τό ἴδιον ἔχομεν ἀσφαλῶς καί εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό του-ψυχικού σώματος καί τοῦ Νοητικοῦ, ὅμως, ὑπό διαφορετικά ἐννοίας.

Κινητικός αἰθήρ, εἶναι, πολύ διαφορετικός εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό του ψυχικού σώματος ἀπό τόν Κινητικό αἰθέρα του παχυλοῦ ὕλικου σώματος διότι εἰς τό παχυλόν ὕλικόν σῶμα ὁ Κινητικός αἰθήρ θά κινήση μέλη του σώματος ὑπό τήν ἐποπτεῖαν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, θά γίνη κίνησις μέσα στοῦ ὕλικό σῶμα πού ὀνομάζομεν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, κυκλοφορίαν τῶν αἰθερικῶν ρευστῶν, τοῦ συμπαθητικοῦ παρασυμπαθητικοῦ καί νευρικοῦ συστήματος. Ἐχομεν τές εἰσπνοές, τές ἐκπνοές, καί αὐτά κίνησις, ἐργασία τοῦ κινητικοῦ αἰθέρος, ὅπως εἶπα, ὑπό τήν ἐποπτεῖαν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ὡς ἄδελος κίνησις πέραν τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀνθρώπου προσωπικότητος καί κινητικό αἰθέρα ὑπό τήν μορφήν τῆς κινήσεως μελῶν ὕλικου σώματος.

Ἐτό ψυχικό ὅμως ἀντίστοιχο ἢ κίνησις εἶναι κάτι πολύ διαφορετικό. Ἐἶναι ἡ συλλογή τῶν ψυχικῶν ἀτόμων ἐντός τοῦ ψυχικού σώματος καί τό φαινόμενο πού λέγομεν ἐκσωμάτωσιν, προέκτασιν. Ὑποσυνείδητος ἐργασία, ὑπό τό ἉΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, εἶναι ἀκριβῶς τό νά κρατηθῆ σέ μορφήν τό ψυχικό σῶμα τό ὁποῖον, ἀσφαλῶς δέν ἔχει οὔτε ἐπιδερμίδα οὔτε σάρκες οὔτε κόκκαλα, παρ' ὅλον πού ὑπάρχουν ὡς ἔννοια μέσα στοῦ ψυχικό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου γιά νά μπορῆ νά τά αἰσθανθῆ, ἀλλά στήν πραγματικό-κινεῖται μέσα στήν μορφήν τοῦ ψυχικού σώματος. ~~ἔτσι δέν εἶναι οὕτω πως, γιὰ τῶν ἀτόμων τοῦ ψυχικού σώματος/μέ~~ μεγάλην ταχύτητα. Μπορεῖ ἕναν ἄτομο ψυχικῆς ὕλης νά εἶναι ἐκεῖ πού εἶναι τά πόδια καί αὐτομάτως νά βρεθῆ ἐκεῖ πού εἶναι ἡ κεφαλή. Ὅμως γνωρίζομεν ὅτι κίνησις τοῦ αἵματος εἰς τό ὕλικό σῶμα δέν εἶναι τόσον γρήγορη (νομίζω χρειάζεται 13 καί κάτι λεπτά γιά νά γίνη ἡ μετακίνησις τοῦ αἵματος ἀπό τό ἕνα σημεῖο στοῦ ἄλλο). Μετά, μετακίνησις ἀτόμων τῶν κοκκῶν εἶναι κάτι τό ἀδύνατον εἰς τό ὕλικόν σῶμα. Εἶπα, παρ' ὅλον πού κρατεῖ τό ψυχικό σας σῶμα τήν ἴδιαν μορφήν μέ τό παχυλόν ὕλικόν σῶμα, παρ' ὅλον πού ἡ ὄντοτης προσωπικότητος ἐντός τοῦ ψυχικού τῆς σώματος σέ κατάστασιν ἐκσωμάτωσεως ἢ καί μετά τό φαινόμενον τοῦ θανάτου παρουσιάζει τήν ἀντίληψιν ὅτι ἐδῶ ἔχω κόκκαλο, σάρκες καί τό ψυχικό σῶμα συμπεριφέρεται ἀπό τήν ἀντίληψιν τῆς προσωπικότητος σχεδόν μέ τόν ἴδιον τρόπον, κατ' ἀρχήν, πού συμπεριφέρεται τό παχυλόν ὕλικόν σῶμα, ὅμως, ἡ οὐσία τοῦ δέν εἶναι ἡ ἴδια. Ἐπομένως ὁ κινητικός αἰθήρ τοῦ ψυχικού σώματος εἶναι νά μετακινή τό ψυχικό σῶμα μέ ἀστραπιαίαν ταχύτητα, ἀπό τόπον σέ τόπον.

Δέν ἔχομεν πεῖ ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ χώρου ἐκμηδενίζεται στόν ψυχικό κόσμο;

Ἐπομένως μπορεῖτε νά ὀητε τώρα τήν διαφορᾶν μεταξύ κινητικοῦ αἰθέρος τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος καί κινητικοῦ αἰθέρος τοῦ ψυχικού σώματος, ἄλλην τῶσιν διαφορᾶν ἔχομεν καί ἀπό τόν κινητικό αἰθέρα τοῦ Νοητικού σώματος. Ἐκεῖ κλόν κίνησις εἶναι κατάστασις, καί θά τήν ἐρευνήσωμεν, θά τήν μελετήσωμεν.

Δι-σθησιακός αἰθήρ. Καί πάλιν ἔχω μεγάλην διαφορᾶν, διότι, ὁ δι-σθησιακός αἰθήρ τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ νά δίδῃ εἰς τήν προσωπικότητα τό αἶσθημα τοῦ ὑπάρχον, αἰσθάνομαι ἐδῶ ἢ ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος καί νά μᾶς δίδῃ τό φαινόμενο πού ὀνομάζομεν πόνον. Καί ὁ πόνος δέν εἶναι πραγματικός εἶναι ἐρεθισμοί πού δίδει μία κατάστασις ἐπὶ μέρους, ἐνός, ἐπὶ ἐνός μέρους τοῦ ὕλικου σώματος εἰς κύτταρα τοῦ ἐγκεφάλου.

Ὁ αἰσθησιακὸς αἰθῆρ ὅμως εἰς τὸν ψυχικὸν κόσμον εἰς τὸ ψυχικὸν σῶμα εἶναι εἰς τὴν πλήρη του ἔκφρασιν, γιατί, τὸ ψυχικὸν σῶμα, ὀλοκληρὸν δονεῖται μὲ συναισθήματα. Ἐκεῖ ὁ αἰσθητικὸς αἰθῆρ, χρησιμεύει, ἢ ὄντως νὰ ἀντιλαμβάνεται καταστάσεις, χαράς, πόνου, λύπης, ὀργῆς, ἀπογνώσεως. Θά μοῦ πῆτε. Ναί, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ αἰσθάνεται καὶ ὁ ἄνθρωπος προσωπικότης καθ' ὄν χρόνον ζεῖ καὶ μέσα στὸ παχυλὸν του ὑλικὸν σῶμα; Ἀσφαλῶς. Γιατί ὁ ἄνθρωπος κίνει χρῆσιν ταυτοχρόνως καὶ τοῦ ψυχικοῦ του σώματος καὶ τοῦ Νοητικοῦ του σώματος, ἐφ' ὅσον ζεῖ μέσα στὸ παχυλὸν του ὑλικὸν σῶμα.

Τώρα ἀκριβῶς ξεχωρίζομεν τὴν ἐργασίαν τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος τοῦ ψυχικοῦ σώματος πού εἶναι πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος.

Μπορῶ νὰ πῶ, ὅτι, ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος προσωπικότης ζεῖ ταυτοχρόνως καὶ μέσα στὸ ψυχικὸν του σῶμα καθ' ὄν χρόνον ζεῖ μέσα στὸ παχυλὸν του ὑλικὸν σῶμα χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ. Κάμνει ὑποσυνείδητα ἐντελῶς χρῆσιν τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος τοῦ ψυχικοῦ του σώματος, διότι δέν ἔχει τὰ συναισθήματά του κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχόν του.

Τώρα τι εἶναι ὁ αἰσθησιακὸς αἰθῆρ τοῦ Νοητικοῦ μας σώματος;

Αἰσθησιακὸς αἰθῆρ ἐκεῖ, δέν εἶναι συναισθημα, δέν εἶναι πόνος τοῦ ὑλικοῦ κορμιοῦ, ἀλλὰ ὁ αἰσθησιακὸς αἰθῆρ εἰς τὸ νοητικόν, κατώτερον νοητικὸν σῶμα μᾶς δίδει ἀντίληψιν τῶν συναισθημάτων πέραν τῶν καρδιασμῶν τῶν συναισθημάτων, μᾶς δίδει, τὸ ὅτι ὁ λέγομεν γνῶσιν, γνῶσιν χρησιμῶν, καὶ ἐπομένως εἰς τὸ Νοητικὸν σῶμα ἐφάπτονται καὶ φορμαλῶνται, ὁ αἰσθητικὸς αἰθῆρ τοῦ Νοητικοῦ σώματος μὲ τὸν ἀποτυπωτικὸν αἰθέρα τοῦ ψυχικοῦ σώματος ἐφ' ἑν.

Καὶ ὁ κινητικὸς αἰθῆρ, τί εἶναι τώρα εἰς τὸ Νοητικὸν σῶμα; τί εἶναι μέσα στὸ ψυχικὸν σῶμα. Ὁ κινητικὸς αἰθῆρ εἰς τὸ ψυχικὸν σῶμα, τὸν ἔχομεν περιγράφει ἐν τίνι μέτρῳ, ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τοῦ νὰ μετακινῆται τὸ ψυχικὸν σῶμα σὲ χῶρον, ἔννοια χῶρου, ἔχομεν καὶ τὴν κίνησιν τῶν συναισθημάτων, γεγονότων, ἀντιλήψεως γεγονότων καὶ ἀλλαγῆ συναισθημάτων.

Ἦστε, ὁ Κινητικὸς αἰθῆρ εἰς τὸν ψυχικὸν κόσμον εἰς τὸ ψυχικὸ σῶμα, δίδει περισσότερες λειτουργίας καὶ ἐργασίας ἀπὸ ὅτι δίδει εἰς τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα.

Καὶ ὁ Νοητικὸς κινητικὸς αἰθῆρ εἶναι, αὐτὸς πού μέσα στὸ Νοητικὸν σῶμα μᾶς δίδει τὴν ἀντίληψιν διαδοχικῆς ἀλλαγῆς ἐντυπώσεων μορφοποιήσεως τοῦ Νοῦ σὲ εἶδωλα καὶ εἰκόνες, καὶ ὅλα αὐτὰ γίνονται μέσα εἰς τὴν ἀτομικότητα προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι γεγονότα τὰ ὅποια ἀντιλαμβάνεται ὅτι λαμβάνουν χῶραν ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν γύρω του παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον. Παρ' ὅλον πού τόσον ὁ αἰσθησιακὸς κινητικὸς, ἀποτυπωτικὸς καὶ δημιουργικὸς αἰθῆρ ἔχουν κάτι το κοινὸν τόσον εἰς τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα ψυχικὸν καὶ νοητικόν, ἔμως, ἔχουν καὶ τερῆστιες διαφορὰς εἰς τὴν λειτουργίαν των, καὶ αὐτὸ δίδει ἀνήκουν σὲ κόσμους διαφορετικῶν διαστάσεων.

Ὁ πλήρης ἄνθρωπος, ὁ ἰσορροπημένος ἄνθρωπος προσωπικότης καὶ ψυχῆ αὐτοεπίγνωσις ταυτοχρόνως εἶναι ἐκεῖνος πού ταυτοχρόνως ἐνῶ ζεῖ μεστὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον εἰς τὸν παχυλὸν του ὑλικὸν σῶμα ἐνσυνείδητα ζεῖ καὶ εἰς τὸ ψυχικὸν ἀντίστοιχον καὶ κατώτερον Νοητικὸν ἀντίστοιχον καὶ εἶναι πλήρως κύριος ὄλων τῶν λειτουργιῶν τῶν αἰθερικῶν ἀντίστοιχων τῶν σωμάτων του σὲ μίαν ἁρμονικὴν θά ἔλεγα σύνθεσιν πού τὰ πάντα πλέον εἶναι σοφία δι' αὐτόν, εὐδαιμονία καὶ μακαριότης. Γιατί, τί εἶναι αὐτὸ πού δημιουργεῖ δηλαδή εἰς τὸν ἄνθρωπον προσωπικότητα τὴν διάφορες καταστάσεις πού τοῦ δημιουργοῦν τὴν κλάσιν του ἢ τὸν παράδεισόν του; Ἀπὸ τὴν δουήσεις κραδασμοῦ τοῦ ψυχικοῦ του καὶ Νοητικοῦ του σώματος;

Τώρα ἔχομεν μελετήσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν αἰθερικῶν ἀντίστοιχων.

Τώρα θά μελετήσωμεν καὶ μίαν ἄλλην κατάστασιν. Τὴν γέννησιν τῶν στοιχειακῶν πνευμάτων ἀλάλων καὶ κοφῶν ἢ πνευμάτων τὰ ὅποια ἔχουν μίαν δύσιν λογικῆς μέσα των, τὴν προέκτασιν των, τὴν ἐργασίαν των.

Ἐχομεν μιλήσῃ φυσικὰ γιὰ τὰ στοιχειακὰ αὐτὰ ἀλλὰ πῶς συγκεκριμένα θά μιλήσωμεν τώρα.

Οὐδέν στοιχειακὸν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη ζωὴν μέσα στὸν χρόνον καὶ τὸν χῶρον, ἂν δέν ἔχει ὡς θά ἔλεγα ἐσωτερικὴν δύναμίν του, εἴτε τὴν σκέψιν εἴτε τὸ συ- /3

ναίσθημα, και έξωτερικήν του εμφάνισιν μορφήν και ύψην, αϊθερικότητα από το παχυλόν υλικόν σώμα. Και έχομεν όμιλήσει για τα πνεύματα στοιχειακά τα όποια όνομάζομεν, μορφές, έπιθυμία - σκέψεως και τα άλλα πού λέγομεν σκέψεως - έπιθυμίας, και τα έχομεν ξεχωρίσει, ώστόσο τον έξωτερικήν τους περίβλημα είναι πάντοτε αϊθερικότης - ζωϊκότης από το παχυλόν υλικόν σώμα.

Αν μελετήσετε, και έρευνήσετε και όητε την ανατομία ενός στοιχειακού είτε αυτό είναι στοιχειακό μορφής έπιθυμίας - σκέψεως ή σκέψεως έπιθυμίας θά όητε ότι είναι μία ξεχωριστή ύπόστασις, όχι όντότης, πλήρης εις το να φέρη τον σκοπόν δια τον όποιον έχει γεννηθή εις πέρας, μέ ένα μηχανισμόν, μία λειτουργία, έστω και αν έχει γίνει αυτό το στοιχειακό ύποσυνειδήτητα, θά έλεγα μαθηματικής ακριβείας. Και τα στοιχειακά αυτά είναι να φέρουν εις πέρας τον σκοπόν δια τον όποιον έχουν γεννηθή, δημιουργηθή, προεταθή.

Όστε, μία ύποσυνειδήτος έπιθυμία, έστω και άδριστη και σκέψις για κάτι πού έχει περιέλθει εις γνώσιν του άτόμου, αρχίζει την πρώτην δόνησιν ή όποια θά δημιουργήση ένα στοιχειακόν τον όποιον θά ήποκοπή από το αϊθερικό αντίστοιχον του ανθρώπου, θά άπομακρυνθή και να φέρη εις πέρας κάποιον σκοπόν. Το ότι ύποσυνειδήτα ο κοινός άνθρωπος κάμνει διαρκώς και μέ αυτά τα στοιχειακά κτίζει τέσ κολλάσεις ή τους παραδείσους του. Οι άγγελοι και οι άρχάγγελοι κάμνουν ένσυνειδήτα κάτω από την θείαν Βούλησιν και Πανσοφίαν και Παναγαθότητα για να μάς κτίσουν στον παχυλόν υλικόν κόσμον όλες τέσ γύρω μας μορφές ζωής του φητικού και ζωϊκού βασιλείου.

Είχε την δύναμιν αυτήν να δημιουργη, στοιχειακά πού να οίδουν ζωήν ο άνθρωπος στο παρελθόν, την κατεχράσθη και του άφηρέθη.

Τώρα δημιουργεί ύποσυνειδήτα στοιχειακά για την δυστυχία του ή και την άνεσιν του στην ζωή. Ευτυχία. Δέν δημιουργείται ευτυχία του ανθρώπου από τα στοιχειακά από τα γεννήματα της σκέψεως του και της έπιθυμίας του.

Έχομεν πολλών ειδών στοιχειακά. Τα στοιχειακά τα όποια άφορουν την άπόκτησιν ώρισμένων άντικειμένων, ίκανοποίησιν ώρισμένων καταστάσεων ψυχικών ή μελέτην και άπόκτησιν γνώσεων. Τα πρώτα θά έλεγα είναι στοιχειακά έπιθυμιών σκέψεων, τα δεύτερα είναι στοιχειακά σκέψεων - έπιθυμιών και θά πρέπει να γίνωνται ένσυνειδήτως. Και μετά έχομεν, εκείνα τα στοιχειακά τα όποια έκτός από το να προχωρήσουν για κάποιον σκοπόν μέσα στον παχυλόν υλικόν κόσμον γίνονται δια να έξυπηρετήσουν τον ίδιον τον άνθρωπον. Η μελέτη γύρω από ένα άντικείμενον μάς δημιουργεί τέτοια στοιχειακά πού μάς οίδουν την γνώσιν επί του έί έχομεν προσηλωθή. Ίσφαλώς εις την ένδοσκόπησιν θά πρέπει να έρευνήσετε το κάθε τι και θά γνωρίσετε την λειτουργίαν, κλήρη λειτουργίαν αυτών των στοιχειακών έπιθυμιών - σκέψεων ως και σκέψεων - έπιθυμιών, οίδετι είναι τα όργανα εις το χέρι σας δια να ίκανοποιήσουν τον έαυτόν σας φαινόμενο ζωής για να προχωρήσετε εις την εξέλιξιν.

Θά επανέλθωμεν και θά μελετήσωμεν, μίαν, μίαν τάξιν των στοιχειακών αυτών, δύναμιν της, έκφρασιν της, παράτασιν ζωής και πώς όταν είναι κακόν-θά μπορούμεν μέ κάποιον άλλον αντίστοιχον καλόν να το διαλύσωμεν μελετώντας τα στοιχειακά έπιθυμιών - σκέψεων δια των στοιχειακών σκέψεων - έπιθυμιών, οίδετι τί άλλον είναι ή προσηλωσίς μας και ή μελέτη, παρά ένα στοιχειακόν σκέψεως - έπιθυμίας τί άλλο είναι, και τότε θά δοϋμεν ότι ή όλη μας ζωή ως φαινόμενο της ζωής είναι ακριβώς εις το να προεκτείνωμεν στοιχειακά.

Όταν μελετήσωμεν πλήρως όλην αυτήν την κατάσταση τότε θά άντιληφθώμεν ότι ή ζωή δέν είναι αυτό πού όνομάζομε φαινόμενο της ζωής, και έκφραση μιās όντότητος προσωπικότης ή ψυχής αυτοεπιγνώσεως έστω, μέσα στους κόσμους των διαφόρων διαστάσεων, αλλά ζωή είναι κάτι πέραν της έκφράσεως.

Θά επανέλθωμεν.

" Στώμεν καλώς έν Κυρίω πάντοτε".